

Препратки за „Християнски живот и служба – учебна тетрадка“

7-13 СЕПТЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИЗХОД 23, 24

„Не следвай множеството“

w18.08 4, абз. 7-8

Запознат ли си с фактите?

⁷ Обичаш ли да изпращаш имейли и съобщения на своите познати и приятели? Ако е така, когато видиш интересна новина в медиите или чуеш вълнуваща история, може би подобно на репортер искаш пръв да я съобщиш на другите. Но преди да изпратиш съобщението или имейла, се запитай: „Сигурен ли съм, че информацията е вярна? Запознат ли съм наистина с фактите?“ Ако се съмняваш, е възможно неумишлено да разпространиш лъжлива информация сред братята. В такъв случай натисни бутона „Изтрий“ вместо „Изпрати“.

⁸ Бързото препращане на имейли и съобщения е опасно и поради друга причина. В някои страни дейността ни е ограничена или изцяло забранена. Там противниците ни може да разпространяват новини, целящи да ни изплашат или да подкопаят доверието помежду ни. Ето какво се случило в бившия Съветски съюз. Тайната полиция, известна като КГБ, пуснala слухове, че някои отговорни братя са предали Божия народ. Мнозина повярвали на тези лъжи и в резултат на това напуснали организацията. Колко жалко! Защастие, повечето от тях по-късно се върнали, но някои така и не го направили. „Вярата им претърпяла корабокрушение.“ (1 Тим. 1:19) Как да се предпазиш от такива лоши последствия? Не разпространявай отрицателни или непотвърдени сведения. Не бъди наивен

или прекалено доверчив. Увери се, че разполагаш с фактите.

w96 15/2 30, абз. 4

Интересно е да се отбележи, че във всеки един от трите случая на отклонение от правилния път Аарон не изглежда да е бил главният инициатор на погрешното действие, а по-скоро като че ли е позволил натискът на обстоятелствата или влиянието на другите да го отклони от правилния път. Особено при първото му прегрешение той би могъл да приложи принципа, подчертаващ заповедта: „Да не следваш множеството да правиш зло.“ (Изход 23:2) Въпреки това обаче по-нататък неговото име е използвано в Писанията по почен начин, и по време на своя живот на земята, божият Син признал законността на ааронското свещеничество. — Псалм 115:10, 12; 118:3; 133:1, 2; 135:19; Матей 5:17-19; 8:4.

it-1-E 343, абз. 5

Слепота

Изопачаването на правосъдието чрез корупция било сравнено със слепота. В Закона имало много предупреждения относно подкупите, подаръците и предразсъдъците, тъй като такива неща можело да заслепят съдията и да му попречат безпристрастно да издаде присъда. „Подкупът заслепява онези, които виждат ясно.“ (Из 23:8) „Подкупът заслепява очите на мъдрите.“ (Вт 16:19) Колкото и да бил праведен и проницателен, съдията можело съзнателно или дори несъзнателно да се повлияе от подарък от участниците в делото. Божието Слово предупреждава, че човек може да бъде заслепен не само от подаръците, но и от чувствата си: „Не проявявай пристрастие към бедния и не давай

предпочитание на знатния.“ (Ле 19:15) Така че, било то заради своите чувства, или за да угоди на хората, съдията не бивало да осъжда богатия просто защото е богат. (Из 23:2, 3)

Да търсим духовни бисери

w16.10 9, абз. 4

Не забравяйте „любовта към непознатите“

⁴ Вместо просто да заповядва на служителите си да уважават чужденците, Йехова искал да ги подбуди да проявяват съчувствие към тях. (Прочети Изход 23:9.) Еvreите знаели „какъв е животът на пришелца“. Още преди те да станат роби, египтяните вероятно ги отбягвали заради расови и религиозни предразсъдъци. (Бит. 43:32; 46:34; Из. 1:11-14) Животът им като пришелци бил тежък, но Йехова очаквал от тях да се отнасят към чужденеца като към „израилтянин по рождение“. (Лев. 19:33, 34)

it-2-E 393

Михаил

1. Единственият свят ангел освен Гавриил, който е споменат по име в Библията, и единственият, наречен „архангел“. (Юда 9) Това име се появява за първи път в Даниил, 10 глава, където Михаил е описан като „един от главните князе“; той се притекъл на помощ на по-нископоставен ангел, който воювал с „княза на персийското царство“. Михаил бил наречен „вашият [на израилтяните] княз“ и „великият княз ...“, който е застанал, за да помага на синовете на [Данииловия] народ“. (Да 10:13, 20, 21; 12:1) Оттук следва, че Михаил е ангелът, който водел израилтяните в пустинята. (Из 23:20, 21, 23; 32:34; 33:2) В подкрепа на това заключение е и фактът, че архангел Михаил „в разногласие с Дявола спорел за тялото на Моисей“. (Юда 9)

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО

ИЗХОД 25, 26

„Най-важният предмет в светия шатър“

it-1-E 165

Ковчегът на договора

Образец. Първото нещо, което Йехова осигурил на Моисей, когато му заповядал да построи светия шатър, било образецът на ковчега, тъй като това щял да е най-важният предмет в светия шатър и в целия стан на Израил. Самият сандък бил дълъг 2,5 лакътя, широк 1,5 лакътя и висок 1,5 лакътя (ок. 111 × 67 × 67 см). Той бил направен от акациево дърво и бил обкован отвътре и отвън с чисто злато. Извън „ивица от златна украса“ служела като венец „около горния му край“. Капакът на ковчега бил изработен изцяло от злато, а не просто от дърво, обковано със злато, и бил с точната дължина и ширина на сандъка. На двата края на капака един срещу друг били поставени двама херувими от ковано желязо. Главите им гледали надолу, а крилата им били разперени нагоре и покривали капака. (Из 25:10, 11, 17-22; 37:6-9) Този капак бил наречен още „капакът на помирението“. (Ев 9:5)

it-1-E 166, абз. 2

Ковчегът на договора

Ковчегът бил свято място, където се съхранявало свещеното свидетелство, главно двете плочи на свидетелството, или Десетте заповеди. (Из 25:16) Впоследствие били добавени „златният съд с манната“ и „тоягата на Аарон, която била напъпила“, но по някое време преди построяването на Соломоновия храм били извадени оттам. (Ев 9:4; Из 16:32-34; Чи 17:10; ЗЦа 8:9; 2Ле 5:10) Точно преди да умре, Моисей дал на левитските свещеници „книгата на закона“ и им заповядал да я сложат не в ковчега на договора, а до него, като

казал: „Нека там тя служи като свидетел срещу вас.“ (Вт 31:24-26)

it-1-Е 166, абз. 3 **Ковчегът на договора**

Свързан с Божието присъствие. Докато съществувал, ковчегът бил свързан с Божието присъствие. Йехова обещал: „Там ще се явявам пред тебе и ще ти говоря от мястото над капака, измежду изображенията на двамата херувими, които са върху ковчега на свидетелството.“ „Аз ще се явявам в облак върху капака.“ (Из 25:22; Ле 16:2) Самуил писал, че Йехова „седи над херувимите“ (1Ца 4:4); следователно херувимите „представляли колесницата“ на Йехова. (1Ле 28:18) В съгласие с това се казва: „Когато влизаше в шатъра на събраницето, за да разговаря с Бога, Моисей чуваше гласа, който му говореше от мястото над капака, който беше върху ковчега на свидетелството, между изображенията на двамата херувими. Така той разговаряше с Бога.“ (Чи 7:89) По-късно Иисус Навиев, както и първосвещеникът Финеес също се допитали до Йехова пред ковчега. (ИсН 7:6-10; Съд 20:27, 28) Само първосвещеникът обаче влизал в Най-святото и виждал ковчега; той отивал там веднъж годишно, но не за да говори с Йехова, а за да извърши обреда в Деня на изкуплението. (Ле 16:2, 3, 13, 15, 17; Ев 9:7)

Да търсим духовни бисери

it-1-Е 432, абз. 1

Херувим

Изображения на херувими украсявали светия шатър в пустинята. В двета края на капака на ковчега имало по един херувим от ковано злато. Те били обърнати с лице един към друг и били наведени над капака в знак на поклонение. Всеки имал по две крила, които били разперени нагоре и покривали капака на ковчега, сякаш го пазели и защитавали.

(Из 25:10-21; 37:7-9) Освен това имало избродирани херувими върху парчетата платно, покриващи светия шатър отвътре, и върху засената, разделяща Святото от Най-святото. (Из 26:1, 31; 36:8, 35)

it-2-Е 936 **Представените хлябове**

Това били 12 хляба, поставени на маса в Святото отделение на светия шатър и по-късно в храма. Всяка събота те били заменяни с нови. (Из 35:13; 39:36; 3Ца 7:48; 2Ле 13:11; Не 10:32, 33) На еврейски изразът „представените хлябове“ буквално означава „хлябове на лицето“. Думата за лице понякога се използва за „присъствие“ (4Ца 13:23) и в този смисъл представените хлябове постоянно били пред лицето на Йехова като принос. (Из 25:30) Те са наречени също „наредените хлябове“ (2Ле 2:4) и „хлябовете на представянето“ (Ев 9:2).

21-27 СЕПТЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИЗХОД 27, 28

„Какво научаваме от свещеническите дрехи?“

it-2-Е 1143

Урим и тумим

Редица библейски учени смятат, че урим и тумим били жребии. В Изход 28:30 според превода на Джеймс Мофат те са наречени „свещените жребии“. Някои предлагат, че това били три предмета — на единия пишело „да“, на другия — „не“, а третият бил празен. От тях човек можело да получи отговор по даден въпрос, освен ако не бил изтеглен ненадписаният предмет — в такъв случай нямало отговор. Други са на мнение, че това може да са били два плоски камъка, бели от едната страна и черни от другата. Ако след хвърлянето им се паднели две бели страни,

отговорът бил „да“, две черни страни означавали „не“, а черна и бяла — че няма отговор. Веднъж Саул попитал чрез свещеника дали да продължи да воюва срещу филистимците, но не получил отговор. Смятайки, че някой от мъжете му е съгрешил, той казал: „О, Боже на Израил, дай ни отговор чрез тумим!“ Саул и Йонатан били отделени от присъстващите; след това бил хвърлен жребий, за да се реши между двамата. При този случай молбата „дай ни отговор чрез тумим“, изглежда, не била същото като хвърлянето на жребий, но не е изключено между двете да има известна връзка. (1Ца 14:36-42)

it-1-E 849, абз. 3

Чело

Първосвещеникът в Израил. Върху предната част на тюрбана на израилския първосвещеник, над челото му, имало златна плочка, „свят знак за отдаването на Бога“, върху която били изписани, „както се изрязват букви върху печат“, думите „Светостта е на Йехова“. (Из 28:36-38; 39:30) Първосвещеникът служел като Божи представител и помагал на израилтяните да се покланят на Йехова по приемлив начин. Тъй като носел такава голяма отговорност, той трябвало да остане духовно чист. Надписът щял също да служи като напомняне за всички израилтяни, че е нужно да се пазят духовно чисти. Освен това плочката с надписа давала представа за Великия първосвещеник, Иисус Христос, и за това, че Йехова му поверява свещеническа служба, която да поддържа Неговата святост. (Ев 7:26)

w08 15/8 15, абз. 17

Отразявай достойнството на Йехова

¹⁷ Трябва да постъпваме по достоен начин особено когато се покланяме на Йехова. В Еклисиаст 5:1 се казва: „Пази ногата си, когато отиваш в Божия дом.“ На Моисей и на Иисус Навиев било заповядано да събуят сандали-

те си, когато стоели на свято място. (Из. 3:5; Ис. Н. 5:15) Те трябвало да направят това в знак на уважение и почит. Свещениците в Израил били задължени да носят „ленени гащи, които да покриват голотата на тялото им“. (Из. 28:42, 43) Това ги предпазвало от непристойно разкриване на тялото, докато служели при олтара. Всеки член от семейството на свещеника трябвало да се придържа към Божиите стандарти за достойнство.

Да търсим духовни бисери

w12 1/8 26, абз. 1-3

Знаеш ли...

Откъде идвали скъпоценните камъни на нагръдника, който носел първосвещеникът в Израил?

След като израилтяните излезли от Египет и отишли в пустинята, Бог им заповядал да направят този нагръдник. (Изход 28:15-21) На него били поставени следните скъпоценни камъни: рубин, топаз, смарагд, тюркоаз, сапфир, яспис, лешем, ахат, аметист, хризолит, оникс и нефрит. Дали израилтяните наистина разполагали с подобни скъпоценности?

В библейски времена хората високо ценели скъпоценните камъни и търгували с тях. Древните египтяни например си ги набавяли чак от земите на съвременен Иран, Афганистан и може би дори от Индия. Египетските мини също произвеждали различни скъпоценни камъни. Владетелите в Египет държали монопола върху добива на минерали в териториите под техен контрол. Патриархът Йов описал как неговите съвременници използвали рудници и подземни проходи, за да търсят скъпоценности. Сред останалите неща, за които хората копаели, Йов споменава конкретно сапфира и топаза. (Йов 28:1-11, 19)

Разказът в Изход посочва, че израилтяните обрали съкровищата на египтяните, когато напуснали земята. (Изход 12:35, 36) Следова-

телно е възможно израиляните да са взели от Египет скъпоценните камъни, които поставили върху нагръдника на първосвещеника.

it-1-Е 1130, абз. 2

Святост

Животни и реколта. Първородните мъжки на говедата, овцете и козите били свети за Йехова и не бивало да се откупуват. Те трябвало да се принасят в жертва и част от тях отивала за осветените свещеници. (Чи 18:17-19) Свети били също първите плодове и десятъкът, както и всички жертви и дарове, осветени за службата в светилището. (Из 28:38) Всички свети за Йехова неща били свещени и на тях не можело да се гледа лековато, нито можело да се използват за ежедневни нужди, тоест по недостоен начин. Пример за това е законът за десятъка. Ако някой мъж заделял като десятък част от житната реколта например и след това той или друг член на семейството му неволно я използвали в домакинството, да речем за готовене, мъжът нарушавал Божия закон за светите неща. Законът изисквал той да даде обезщетение на светилището в размер на заделеното и 20% отгоре, както и да принесе в жертва овен без недостатък от стадото си. Следователно на светите неща на Йехова се гледало с голямо уважение. (Ле 5:14-16)

28 СЕПТЕМВРИ – 4 ОКТОМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИЗХОД 29, 30

„Дар за Йехова“

it-2-Е 764-765

Пребояване

При Синай. По заповед на Йехова първото пребояване и записване на израиляните се извършило, докато те били на стан при планината Синай през втория месец, през

втората година от излизането от Египет. От всяко племе бил избран по един предводител, който да помага на Моисей, като надзирава пребояването на своето племе. Били записани всички мъже от 20 години нагоре, годни за военна служба. Освен това Законът изисквал данък от всеки записан в размер на половин сикъл (1,10 долара) за службата в светия шатър. (Из 30:11-16; Чи 1:1-16, 18, 19) Общият брой на записаните бил 603 550 души без левитите, които нямало да получат наследство в земята. Те били освободени от данъка за светия шатър и от военна служба. (Чи 1:44-47; 2:32, 33; 18:20, 24)

it-1-Е 502

Дарове

Някои дарове били задължителни според Закона. Когато Моисей извършил пребояване на израиляните, всеки мъж от 20 години нагоре трябвало да даде откуп за живота си, „половин сикъл [вероятно 1,10 долара] според светия сикъл“. Това бил „дар за Йехова“, с който да изкупят греха на душите си и който бил предаден „за службата в шатъра на събранието“. (Из 30:11-16) Според юдейския историк Йосиф Флавий („Юдейската война“, VII, 218 [vi, 6]) впоследствие този „свещен данък“ бил плащен ежегодно. (2Ле 24:6-10; Мт 17:24)

w11 1/11 12, абз. 1-2

Знаеш ли...

Как били осигурявани средства за службата в храма на Йехова в Йерусалим?

Средствата за различните служби в храма били осигурявани чрез събирането на данъци и най-вече чрез задължителното даване на десятък. Но съществували и други данъци. Например при строежа на шатъра Йехова наредил на Моисей да събере като „дар за Йехова“ по половин сребърен сикъл от всеки преброен и записан израилтянин. (Изход 30:12-16)

По-късно станало обичайно всеки юдей да дава тази сума като годишен данък за храма. Иисус наредил на Петър да плати за тях двамата именно този данък с монета, взета от устата на една риба. (Матей 17:24-27)

Да търсим духовни бисери

it-1-E 1029, абз. 4

Ръка

Полагане на ръце. Полагането на ръце върху някого или нещо имало различни значения. Най-често то символизирало назначаване на някого за определена задача или отделяне на нещо за определена цел. По време на церемонията за назначаване на свещеническа служба Аарон и синовете му сложили ръцете си върху главата на бика и двата овена, като така признали, че тези животни ще бъдат пожертвани за тях, за да могат да станат свещеници на Йехова Бог. (Из 29:10, 15, 19; Лев 8:14, 18, 22) Когато по заповед на Бога назначил Иисус Навиев за свой приемник, Моисей положил ръцете си върху Иисус, който впоследствие бил „изпълнен с дух на мъдрост“ и така можел умело да води израилския народ. (Вт 34:9) Полагането на ръце върху някого означавало също, че той получава благословия. (Би 48:14; Мр 10:16) Когато лекувал някои хора, Иисус Христос ги докосвал, или полагал ръце върху тях. (Мт 8:3; Мр 6:5; Лу 13:13) В определени случаи някои хора получавали дара на светия дух, когато апостолите полагали ръце върху тях. (Де 8:14-20; 19:6)

it-1-E 114, абз. 1

Помазан, помазване

В Закона, който дал на Моисей, Йехова осигурил рецепт за маслото за помазване. То било специална смес от най-добрите съставки — смирна, ароматна канела, ароматна тръстика, касия и маслиново масло. (Из 30:22-25) Направата на тази смес и употреба-

та ѝ без разрешение или за ежедневни нужди било престъпление, заслужаващо смърт. (Из 30:31-33) Това подчертавало важността и светостта на назначаването на някого за дадена служба чрез помазване със свещено масло.